

ENTREVISTA A

Pep Garcia

President de la Unió Empresarial Intersectorial i de la Cambra de Comerç Vallès Oriental

Pep Garcia (Granollers, 1965) és l'actual president de la Unió Empresarial Intersectorial (UEI) i de la delegació del Vallès Oriental de la Cambra de Comerç de Barcelona. També és fundador i CEO del grup Maxchief Europe, conseller de diverses empreses de diferents sectors d'activitat i vicepresident de l'Associació Catalana d'Executius, Directius i Empresaris (ACEDE) i de Fem Vallès. Amb una àmplia trajectòria empresarial, Garcia ha dirigit els seus esforços a millorar la competitivitat de les empreses i a afrontar els grans reptes econòmics, socials i mediambientals, tot impulsant la innovació, la digitalització, la internacionalització, la sostenibilitat, l'atracció de talent i les sinergies en el teixit empresarial.

JORDI RIBÓ

Com valorem empresarialment el Vallès Oriental?

Som una comarca privilegiada, una de les més competitives i dinàmiques de Catalunya. Tenim una economia molt equilibrada, amb empreses de tota mena i de tots els sectors; serveis molt potents i molt desenvolupats; atractius turístics de primera magnitud; una situació geogràfica estratègica, i una economia que aporta més del 5,5 % del PIB i que dona feina pràcticament a més del 6 % de la població activa de Catalunya. Som una comarca molt potent. Soc molt fan del Vallès Oriental, també en l'àmbit econòmic.

Quins són els principals reptes com a president de la UEI i de la Cambra de Comerç Vallès Oriental?

Tenim reptes en els àmbits econòmic, social, mediambiental... També en infraestructures, mobilitat, formació... El repte principal és ajudar a ser més competitives les empreses i també les persones. La competitivitat es basa en tres elements clau i transversals: el talent, la tecnologia i la creativitat, que ens porta cap a la innovació, cap a la disrupció. Si tens talent a la companyia, ho tens tot.

Un altre repte és acompanyar la nostra indústria en el profund procés de transformació a què està sotmesa la indústria: cap a una indústria més sostenible, fent ús d'energies més netes, racionalitzant el consum d'aigua... Una indústria molt més tecnològica, la indústria 4.0.

Hem de vetllar perquè la nostra comarca sigui atractiva per a noves inversions, però hem de cuidar molt bé la indústria que ja tenim, que és un tresor.

“La indústria d'aquí a deu anys pot col·lapsar per manca d'oficis, hem d'orientar les vocacions cap a l'FP industrial i cap a carreres més tècniques”

Fas èmfasi en les infraestructures i la mobilitat.

Les infraestructures determinen molt la competitivitat dels territoris. Les nostres infraestructures viàries bàsiques, com la C-17 o l'AP-7, estan col·lapsades, cada vegada tenim més trànsit de camions pesats, i hi ha més desplaçaments entre els dos vallesos que entre el Vallès Oriental i Barcelona. Això ens dona una pista de per on han d'anar les infraestructures, que són clau també per al benestar i la seguretat de les persones. Defensem un model de transport públic i de mobilitat sostenible, que es basi en el tren. Per això, hem de defensar el desplegament de l'R3, o la connexió entre l'R4 i l'R8, que connectaria les capitals dels dos vallesos: Granollers, Mollet, Sabadell i Terrassa. També hem de millorar la mobilitat de les persones cap als polígons.

I un altre dels reptes que remarques és la connexió entre formació i empresa.

El talent és un altre gran repte que tenim en l'àmbit empresarial, no només a la indústria sinó també a altres sectors importants com la restauració, el turisme, el comerç o els serveis. La dificultat per trobar persones qualificades, amb actitud i amb ganes de treballar. I aquí faig molta incidència en la formació professional dual. La indústria d'aquí a deu anys pot col·lapsar per manca d'oficis, hem d'orientar les vocacions cap a l'FP industrial i cap a carreres més tècniques, relacionades amb l'enginyeria, amb la informació...

“Vivim en un món global i tecnològic molt accelerat i competiu. Ens hem de mantenir connectats al món, i això implica formar-nos contínuament”

Recentment, s'ha inaugurat una exposició a Can Muntanyola, impulsada per la Cambra, el Col·legi d'Economistes i moltes altres institucions, que posa en relleu nou dones industrials catalanes, la major part del segle passat, impulsores de grans projectes empresarials. Aquesta exposició anirà a totes les escoles perquè pensem que hem d'apropar l'alumnat a les empreses, per canviar la imatge que es té de la indústria, molt esbiaixada, i també per orientar vocacions. Necessitem que els nostres joves s'adonin que la indústria és una alternativa atractiva. També hem d'orientar vocacions cap al comerç, l'hoteleria, el turisme... Cal fer un inventari d'allò que requereixen les empreses i orientar la formació cap a aquestes necessitats.

Creus que les empreses vallesanes estan ben preparades per a la transformació?

El Vallès Oriental està fent bé els deures que exigeix la transforació industrial en què vivim. Tenim gran diversitat d'empreses, de totes les mides i sectors d'activitat, amb molta incidència en les indústries farmacèutica, química, logística, del metall, de l'alimentació... i això fa que el conglomerat sigui molt competitiu. El Vallès ha de ser una comarca atractiva a l'hora de formar, atraure i retenir talent. Ja hem parlat de la mobilitat, però tocaria parlar també de l'habitatge. Una altra peculiaritat de la comarca és la seva ubicació estratègica i que disposem de molt sòl industrial, que en general és un recurs escàs. I una altra joia que tenim és el Circuit de Catalunya.

Clau en l'àmbit esportiu i empresarial.

Exacte, el Circuit és clau, no només com a instal·lació esportiva en si mateixa. Una molt bona notícia és que a partir de l'1 de gener serà Fira de Barcelona qui gestioni el Circuit i això pot atraure altres esdeveniments: culturals, empresarials...

I tenim pendent el Pla Director Urbanístic del seu entorn, que habilitarà moltes hectàrees de sòl industrial. És una grandíssima oportunitat per a l'empresariat i per al Vallès Oriental. No requalificar terreny industrial i deixar que les coses passin, sinó crear un *hub* de mobilitat sostenible, per atraure innovació, desenvolupament, tecnologia... i anar a buscar de forma proactiva les indústries que té més sentit que s'instal·lin aquí. També atraure més formació vinculada amb el motor, com el grau en Enginyeria Mecànica i els passos que ja anem fent cap a altres carreres que necessitem al territori.

“És una grandíssima oportunitat per a l'empresariat i per al Vallès Oriental: crear un *hub* de mobilitat sostenible, per atraure innovació, desenvolupament, tecnologia... i anar a buscar de forma proactiva les indústries que té més sentit que s'instal·lin aquí”

Com valores la primera edició de Girafeina a la ciutat?

Ha estat una grata sorpresa i ha donat resposta a una necessitat important: encaixar les demandes de les empreses amb les persones que busquen feina. Girafeina és una gran oportunitat per connectar aquests dos mons, una iniciativa que ha d'anar a més. Ja hi van participar ajuntaments com el de Granollers, les Franqueses o el Consell Comarcal... però crec que ha d'ampliar-se a tot el Vallès Oriental i que no ha de ser només un dia, sinó que han de passar coses durant tot l'any. La Fira Guia't ja és una molt bona iniciativa. Ens hem d'apropar més a les escoles, per orientar vocacions i fer visibles les empreses del territori. Competim pel talent i el primer que hem de fer és saber vendre les nostres empreses, fer-nos atractives per a les persones que busquen feina. Girafeina és una oportunitat per a les empreses d'explicar què fan, i transmetre la pròpia cultura corporativa i atraure talent.

Algun consell per als empresaris, autònoms i treballadors de Granollers?

El món evoluciona molt ràpidament i no ens espera. Vivim en un món global i tecnològic molt accelerat i competiu. Ens hem de mantenir connectats al món, i això implica formar-nos contínuament i reciclar-nos al llarg de tota la vida professional. Un altre consell i una de les meves grans passions és l'emprenedoria. És una actitud davant de la vida, una mirada, una proactivitat. Abans teníem una feina per a tota la vida i ara ens hem de reinventar moltes vegades. Hem de sortir constantment de la nostra zona de confort que és, per a mi, la més inconfortable de les zones. Vivim temps apassionants, de grans canvis i complexitat a tots nivells. Cal saber gestionar la incertesa i, alhora, saber gaudir-ne.

